

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg kan ikke bekræfte, hvad der foregik i efteråret 2001. Jeg kan kun fortælle, at jeg talte med flere ordførere, som også var med dengang, i forbindelse med vores behandling i går af den højteknologiske fond, og da sagde man, at der var indkaldt til forhandlinger, men at der ikke var penge på bordet ud over disse UMTS-midler, som vi jo er fælles om, qua at det er et forlig, og som ganske rigtigt er nogle penge, som både den tidligere regering ville bruge, og som er blevet brugt af den her regering. Men det er jo kun en meget, meget lille del af det, som den her regering har prioriteret at bruge.

Jeg bliver nødt til at sige til fru Marianne Jelved: Fordelen ved eventuelt at skulle overtage regeringen i det kommende år – lad det ske meget sent – men hvis der skulle en anden til at overtage forskningsbevillingerne, ville det være betydelig rarere, at der står det samme beløb i år et og år fire i stedet for, at der, dengang vi overtog det, stod et højt beløb i år et og så nogle meget mindre beløb i år to, tre og fire. Det er problemets kerne. Man har ikke i den tidligere regering sørget for, at der var tilstrækkeligt fyldt op med penge, sådan at man kunne bygge op på et højt niveau. Det er problemet, og det er forskellen.

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Videnskabsministeren er ved at skabe nogle alvorlige problemer ikke mindst for sine kolleger, for hvis man ser på den finanslov, vi behandler her i dag, så kan man på justitsministerens område se, at der er en såkaldt skrænt, som videnskabsministeren nu har kaldt det nogle gange, på politiets bevillinger på 230 mio. kr., når det nuværende politiforlig udløber 2006.

Mener videnskabsministeren virkelig, at det, hvis der kommer et regeringsskifte i 2005, hvilket vi alle sammen håber på der gør, så er den nuværende regering, der kan sige, at den nye regering har planlagt at spare 500 betjente frem til 2008?

Det er jo den logik, videnskabsministeren har brugt igen og igen, ikke bare her i Folketinget, men også når videnskabsministeren rejser rundt ude i landet. Den går ud på at skabe et indtryk af, at SR-regeringen planlagde en nedskæring på forskning. Det er ikke rigtigt, og hvis viden-

skabsministeren bliver ved med at fastholde den argumentation, skaber videnskabsministeren ganske alvorlige problemer for andre ministre i regeringen. Så kommer de til at stå til regnskab for de budgetoverslagstal, der er i den finanslov, og det tror jeg ikke regeringen ønsker sig.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu kan jeg godt forstå, at hr. Frank Jensen ligesom forsøger at komme med en afledningsmanøvre for at komme væk fra det, som jeg ønsker at sætte fokus på. En afledningsmanøvre over på noget helt andet, som jeg overhovedet ikke har omtalt. Når jeg overhovedet reagerer på det her, er det netop, fordi der i oppositionsrækkerne er op til flere politikere, som har talt om, at der er besparelser på forskningsområdet. Det er alene det, jeg ønsker at sætte en tyk streg under ikke er sket. Jeg har ikke talt om nogen som helst andre områder. Jeg har ikke forholdt mig til andre ting end de postulater, der er kommet fra flere ordførere, om, at forskningsområdet ikke er blevet prioriteret i den her regerings tid, hvilket vi ellers går og taler om. Vi både taler om prioritering og sætter penge af. Jeg vil venligst bede hr. Frank Jensen slå op på en anden side i finansloven, så fremgår det ganske, ganske tydeligt.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det lyder, som om videnskabsministeren gerne vil væk fra den skrænt, videnskabsministeren selv har placeret sig på og kuret langsomt, langsomt ned ad. Det, vi så gerne vil anholde videnskabsministeren for, er de tal, som videnskabsministeren har ansvar for. Det er de tal, som fremgår fra det tidspunkt, videnskabsministeren blev minister, og frem til i dag, og der er der sket et fald. Det, som vi beder videnskabsministeren om at vedkende sig, er, at der er sket et fald på 100 mio. kr., og at der er sket et alvorligt fald, når det drejer sig om at nå Barcelonamålsætningen.

Kan ministeren ikke bare vedkende sig det og sige: O.k., det er ikke lykkes mig at komme tættere på Barcelonamålsætningen. Jeg har anstrengt mig for det, men det er ikke lykkes mig at overbevise regeringen. Når man har skattestop, kan man selvfølgelig ikke også regne med, at man kan få øget bevillingerne, og der er sket et de facto-fald på 100 mio. kr.